

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2020

Anděla Zubrová

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

FILOZOFICKÁ FAKULTA

ÚSTAV ROMANISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

TRAGICOMEDIA DE LISANDRO Y ROSELIA:
CHARAKTERISTIKA TYPU CHVÁSTÁVÉHO VOJÁKA

Vedoucí práce: PhDr. Josef Prokop, Ph.D.

Autor: Anděla Zubrová

Studijní obor: Španělský jazyk a literatura

Ročník: 3.

2020

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval/a samostatně, pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledky obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice 4. května 2020

.....

Anděla Zubrová

Poděkování

Na úvod bych chtěla poděkovat panu PhDr. Josefu Prokopovi, Ph.D. za jeho čas, vedení a poskytnutí odborných rad při zpracovávání této bakalářské práce. Zároveň bych chtěla poděkovat rodičům a mému příteli, za podporu a trpělivost při mém studiu.

Anotace

Tato bakalářská práce se zabývá charakteristikou typu chvástavého vojáka neboli fanfaróna z divadelní hry Tragicomedia de Lisandro y Roselia, jejíž autorem je Sancho de Muñón. V teoretické části své práce se nejprve zabývám problematikou, jak je obecně autoritami definována postava chvástavého vojáka. Dále následuje stručná charakteristika hry, kde zmíním nejdůležitější faktory děje a na základě toho nastolím badatelskou otázku na téma, která postava by nejlépe odpovídala profilu fanfaróna. Část praktická se dále skládá už ze samotných výpovědí této postavy a jejich podrobné analýzy.

Abstract

This bachelor thesis deals with the characteristics of the type of braggart soldier or fanfaron in the play *Tragicomedia de Lisandro y Roselia* by Sancho de Muñón. In the theoretical part of my work, I first deal with the issue of how the character of a braggart soldier is generally defined by authorities. Then there is a brief characterization of the play, where I mention the most important factors of the play and based on that, I state a research question on which character would best fit the profile of the fanfaron soldier. The practical part consists of statements of this character and their detailed analysis.

Obsah

Metodologický úvod	8
Jak je autoritami obecně definován typ chlubitvého vojáka.....	9
Charakteristika hry Tragicomedia de Lisandro y Roselia	10
Identifikace postav fanfarónovy postavy	13
Textová analýza chlubitvého vojáka.....	14
Vychloubačnost	14
Zbabělost a prchání z boje.....	25
Slovní výhrůžky a zastrašování	28
Fanfarónova nevzdělanost	31
Přehnaná přísahání věrnosti.....	32
Peníze na prvním místě	33
Hanlivost	34
Výmluvy a ustrašená jednání.....	35
Závěr	37
Resumen.....	38
Bibliografie.....	39

Metodologický úvod

Hlavním tématem mé bakalářské práce bude vyhledat, a provést podrobnou analýzu fanfarónovy postavy neboli chlubitvého vojáka, ze hry Tragicomedia de Lisandro y Roselia, jejíž autorem je Sancho de Muñón.

V úvodní teoretické části nejdříve popíšu, jak je autoritami obecně definován typ chlubitvého vojáka, a jak se tato postava objevovala na divadelních prknech. Také zde nezapomenu zmínit fanfaróny z neznámějších her. Dále bude následovat stručná charakteristika celé hry, kde popíšu základní dějovou linii pro nastolení následující práce. Teoretickou část ukončím identifikací těch postav, které alespoň částečně sedí na postavu chlubitvého vojáka.

V části praktické se budu věnovat podrobné analýze promluv té postavy, která bude splňovat všechny základní charakteristiky fanfarónovy postavy. Budu postupovat tím způsobem, že každá specifická charakteristika bude mít svou vlastní kapitolu, kde uvedu nejrazantnější ukázky té charakteristiky a následně z nich vyvodím stručné shrnutí o chlubitvém vojákoví. Na konci práce bude následovat shrnutí, kde vypíšu, k jakým závěrům ohledně této postavy jsem během psaní své práce dospěla.

Jak je autoritami obecně definován typ chlubitivého vojáka

Typem této postavy se ve svém článku zabývá María Rosa Lida de Malkiel. Tento divadelní archetyp – El fanfarrón, se často v češtině nazývá chlubitivý voják. Jeho nejslavnějším starověkým prototypem je pravděpodobně Plautus a Terentius ze hry *Miles gloriosus*. Další relativně známý chlubitivý voják je Centurio ze hry *Tragicomedia de Calisto y Melibea*. Postava chlubitivého vojáka byla na prknech nahrazena podobnými normalizovanými archetypy.¹ O fanfarrónovi psali také Daniel C. Boughner, nebo J. P. Crawford, které uvádím v konečné bibliografii své práce.² Budu ale hlavně pracovat s článkem od Lidy de Malkiel, která je zároveň autorkou úctyhodné detailní analýzy *La originalidad artística de La Celestina*.³

Jak dále uvádí Lida de Malkiel, můžeme nastínit charakteristiku chlubitivého vojáka jako postavu, která vychází vstříc výzvě a která překypuje odvahou ve válce. Tato postava netrpí skromností, když popisuje své chrabré činy z války. Chlubitivý voják má také díky svým chloubám velký úspěch u žen. Nakonec když dojde na to, že je tato postava tváří v tvář nebezpečí, chová se jako zbabělec a utíká pryč. Ze španělského divadla je jedinečným ale rozhodně ne jediným exemplářem právě postava vojáka jménem Centurio ze hry *Tragicomedia de Calisto y Melibea*.⁴

V podobných žánrech je mnoho postav, které se podobají našemu archetypu chlubitivého vojáka, ale postrádají některé jeho základní charakteristiky. Vyvolávají smích pro své vojenské chlouby, zároveň jim ale chybí důležitý doplněk, který definuje vychloubání. A to ten, že se nakonec ukáže, že jejich fyzické a vojenské schopnosti jsou pravdivé. Tyto postavy pak následně vychází z potyček jako šampióni a přebírají cenu, většinou v podobě daify, tj. prostitutka. Právě případ Centuria se podle poznámek od María Rosa Lida de Malkiel podobá pouze typu, ale postrádá jeho základ. Je směšný, ale v bojích je odvážný a mazaný vítěz.

---

¹ LIDA DE MALKIEL, María Rosa: *El fanfarrón en el teatro del Renacimiento*, Buenos Aires, Universitaria, 1996 s. 269.

² CRAWFORD, J. P. Wickersham: The Braggart Soldier and the Rufián in the Spanish Drama of the Sixteenth Century, *Romanic Review* 2, p. 186-208, 1911

BOUGHNER, Daniel C.: The Braggart in Italian Renaissance Comedy, *PMLA* 58 (1), p. 42-83, 1943

BOUGHNER, Daniel C.: The Braggart in Renaissance Comedy. A Study in Comparative drama from Aristoteles to Shakespeare, Minneapolis, The University of Minnesota Press., 1954

³ LIDA DE MALKIEL, M. R.: *La originalidad artística de La Celestina*. Buenos Aires: EUDEBA, 1962

⁴ *Ibid* s. 271.

Pokud se tedy zamyslíme nad vlastnostmi, které jsou vždy přítomny v široké galerii statečných španělských gangsterů, vojáků, nebo lumpů, myslím že za hlavní bychom měli považovat přehnanou, ale poetickou a nápaditou schopnost chlubit se.

Charakteristika hry *Tragicomedia de Lisandro y Roselia*

Lisandro, mladý vznešený muž, se prochází ulicí se svým věrným služebníkem Oligidesem. Když náhle zahlédne mladou dívku, Roselii, ihned je polapen její krásou a je do ní beznadějně zamilován. Popisuje, jak nedosažitelná pro něho je svou krásou, a jaké utrpení je ji nemít. Oligides tušící možné problémy, se snaží Lisandra odradit od jeho plánů sblížit se s ní. Když ale vidí, jak marná je jeho snaha, slíbí mu, že mu poskytne prostředky, díky kterým si splní své přání a ukojí své touhy. Mezitím, co Oligides zařizuje setkání mezi ním a Roselií, Lisandro vyjadřuje svou vášeň s velmi žalostnými slovy svému sluhovi Ebulovi, čestnému muži, který mu vždy dává dobré rady.

Poté, co se Oligides vrátí, říká že existuje možnost vidět a mluvit s Roselií. Lisandro se za ní vydá se svými sluhy Sirem a Getou pln naděje a očekávání ze setkání s jeho milovanou. Na Roselii však Lisandro působí drze, a ona ho s hněvem odmítne. Zdrcený Lisandro následně tráví čas sám u sebe doma zpěvem písní, v nichž vyjadřuje svůj smutek a utrpení z neopětované lásky. Jeho panoši mají vážný strach o jeho duševní zdraví a bojí se nejhoršího.

Proto za ním jde Oligides, který mu začne vyprávět o neteři staré Celestiny Elicii, přezdívané nová Celestina, jejíž znalosti v umění kuplířství jsou velmi spolehlivé a drahé. Oligides a Ebullo se za ní ihned vydají, a poté, co jejich nabídku přijme, ji Lisandro s velkou radostí přijímá u sebe doma. Zaplatí Celestině smaragdem, a ta mu na oplátku slibuje, že se o celou věc postará. Ebullo, ze strachu o svého pána, se znovu snaží odradit Lisandra od jeho plánů. Vypráví mu o nebezpečí, která se v takových případech stávají a o milencích oslepených láskou, kterým jejich láska přinesla pouze utrpení, či záhubu.

Na scéně se objevuje Brumandilon, chvástavý voják, který pracuje pro Celestinu. Lisandro ho přijme jako třetího svěřence do svého podnikání s Celestinou. Brumandilon se však chvástá svými dovednostmi a žádá po Lisandrovi větší odměnu. Lisandro, pro něhož peníze momentálně nejsou žádný problém, vyhoví Brumandilonovi a ten mu

slibuje svou věrnost a pomstu každému, kdo ho kdy urazil, nebo mu ublížil. Mezi Lisandrovými třemi společníky se následně dějí různé spory.

Celestina, pověřena velmi těžkým úkolem, se vydává do Roseliina domu v přestrojení za prodavačku, a svěřuje obchod svým neteřím Drionee a Libyi, které pro ni pracují jako prostitutky. Když se Celestina dostane do Roseliina domu, setkává se s Melisou, služebnou, která je velmi důvěryhodná a pro svou paní je spíše přítelkyně. Podaří se jí zastihnout Roselii samotnou a vypráví jí o lásce, kterou k ní Lisandro chová. Ta nejdřív nechce o Lisandrovi ani slyšet, když pak ale Celestina začne popisovat jeho utrpení z lásky k ní, rozhodne k Lisandrovi promluvit pod okny své věže, aby ulevila jeho bolesti.

Lisandro stěží věří dobré zprávě, kterou mu Celestina přináší od jeho milované. Následující noc se vydá vyzbrojen se svými sluhy za Roselii. Musí se však vyhnout Belisenovi, bratru Roselie, který večer hlídá hradby se svými muži. Navíc nabízí odměnu tomu, kdo první Lisandra probodne. Roselia se však na balkóně dlouhou dobu neobjeví, a zklamaný Lisandro odjíždí ve dvě hodiny ráno rovnou za Celestinou. Ta se mu velmi omlouvá a nechápe, proč se Roselia na balkóně neobjevila. Poradí tedy Lisandrovi, aby jí napsal milostný dopis, který jí ona sama donese a přesvědčí ji k osobní schůzce s ním.

Oligides, pověřen zanést dopis Celestině, potkává velmi rozzuřeného Brumandilona, rozhodnutého zabít Celestinu, protože mu nedala část odměny. Jelikož se Oligides velmi obává zlého konce, jež se od Lisandrově lásky očekává, domluví se s Brumandilonem, že okradou Celestinu a utečou pryč země dříve, než je Beliseno všechny zabije.

Díky Melise se Celestina dostane s dopisem za Roselii, a znovu jí řekne o Lisandrově velké lásce, o zklamání z toho, že se večer neukázala na balkóně a o utrpení, ze kterého ho může vyléčit jedině ona. Poté, co Roselie přečte se slzami v očích Lisandrově dopis, uvědomuje si, že její láska k němu je také velmi silná. Je rozhodnuta se s ním tentokrát sejít večer v prázdné zahradě. Celestina se poté vydává za Lisandrem a oznámí mu tuto šťastnou zprávu. Lisandrovi se v této době zdají sny o jeho milované a ztrácí pojem o tom, či je to realita, nebo sen. Jeho láska ho začíná postupně přivádět k šílenství.

Následující noc se Lisandro se svými služebníky vydá za Roselii a milenci jsou konečně spolu. Navzájem si vyznají lásku a s vášní se sobě odevzdají tělem i duší. Když šťastný Lisandro odchází k ránu domů, netuší o strašném nebezpečí. Beliseno, který tu noc pozoroval, co se děje s jeho sestrou, je velmi rozhněván a rozhodne se oba zabít, až budou znovu spolu.

Když Eubulo obléká následující den svého pána, má o něho vážný strach. Pokouší se mu vysvětlit, že ho Roselie přivede do hrobu, a že dokonalé štěstí nespočívá jen v rozkoši. Zamilovaný Lisandro však nechce slyšet ani jednu z Eubulových cenných rad. Aby ho už nemusel poslouchat, posílá Eubula za Celestinou, kde se setkává s Oligidesem a Brumandilonem. S odporem odsuzuje tyto lidi, kteří chtějí jen vydělávat peníze na druhých a jsou příliš pyšní. Opovrhuje všemi bytostmi, které žijí s tak špatnými mravy.

Mimo milostný příběh mezi Lisandrem a Roselií se odehrává mnoho hádek mezi Celestinou a chvástavým vojákem Brumandilonem. Ten požaduje zaslouženou odměnu za své služby, jenže stará Celestina se stále vymlouvá a požadovanou odměnu nechce vydat. Je kuplířka už velmi dlouhou dobu, a okrádání a šizení lidí ji není cizí.

Poté, co Beliseno viděl, jak jeho sestra pošpinila rodinné jméno a udělala z něho hlupáka, přichází za svými služebníky a mluví o pomstě, kterou hodlá vykonat za tuto ostudu. Je rozhodnut zabít Lisandra, Roselii, a každého, co s nimi měl něco společného. Nařídí svým mužům, aby se vyzbrojeni kušemi schovali v noci v zahradě, a stříleli na jeho pokyn.

Lisandro a Roselie se znovu potkají v noci v zahradě, opilí láskou a štěstím nevěří, že by jim mohlo stát něco v cestě. Když Beliseno vidí, že jsou milenci opět spolu, vydá rozkaz ke střelbě a oba umírají v náručí toho druhého. Následně umírá i Melisa, která své paní pomáhala tajně se scházet s Lisandrem. Také umírá Oligides, který hlídal na rohu ulice a kryl svému pánovi záda. Když se Brumandilon dovídá, že jsou všichni mrtví, odchází za Celestinou pro svou odměnu. Plán, který domluvil před dny s Oligidesem se na cestě k ní rozhodne uskutečnit se Sirem, jedním z Lisandrových mužů. Okradou Celestinu a následně zabijí jak ji, tak i její neteř Drioneu. Její druhá neteř Lybia stihne utéct do bezpečí. Následně na místo dorazí purkmistr a oba je zatýká.

Po této tragédii truchlí Eugenia, matka Roselie, nad ztrátou své jediné milované dcery. Další truchlící je Eubulo, Lisandrov nejvěrnější služebník a přítel, který příběh končí svým velmi dojemným monologem o tom, jak láska vzala jeho pánovi život.

Identifikace postav fanfarónovy postavy

Po přečtení knihy Tragicomedia de Lisandro y Roselia se jako prvním kandidátem na postavu vychloubačného vojáka jasně nabízí Brumandilon. Tato postava nešetří samochválou. Při každé příležitosti se vychloubá svými chrabrymi činy a je pro své okolí k smíchu díky svému hyperbolickému vychloubání. Je také velmi chamtivý, a i za sebemenší službu vyžaduje bohatou odměnu. Také se vůbec neostýchá žen a jeho postoj k nim je v některých jeho výpovědích dost nedoceněný. Zmínka o Brumandilonovi se poprvé objevuje na straně 39, kde jej Oligides popisuje jako „perro ladrador“, tedy pes, který jen štěká, ale nekouše. Proto lidé po chvíli s ním zjistí, že se ho vůbec nemusí bát. Také mluví o Brumandilonovi jako o někom, kdo používá svá krutá slova jako zbraň.

Dalším kandidátem na možného fanfaróna je podle mého názoru Oligides. Je to sice Lisandrovův poslušný služebník, který mu pomohl s prvními kroky ke sblížení se s Roselií, jenže když Oligides začne cítit nebezpečí, je připraven svého pána podrazit, ukrást peníze a nechat všechny na pospas osudu. Tato postava se bojí hlavně o sebe a nedovolí, aby zemřel jen kvůli lásce někoho jiného. Postrádá však jednu základní fanfarónovu charakteristiku, a to přehnané vychloubání.

Vedle Oligidese slouží Lisandrovi také služebník jménem Siro. Ten sice také postrádá vychloubačnou osobnost, ale rád žertuje a hraje si na hrdinu. Na konci příběhu, kdy Beliseno všechny zabije, nebrání se spolu s Lisandrovými muži a prchá pryč. Díky jeho zbabělosti mi proto přijde jako další dobrý kandidát na postavu fanfaróna.

Jako posledním možným fanfarónem se zdá být Beliseno, bratr krásné Roselie. Je to velmi sebevědomý mladík, který je hrdý na své rodinné jméno a nedá na něho dopustit. Není sice zrovna vychloubačného charakteru, stejně jako Oligides a Siro, ale mluví až moc odhodlaně a rozhodně. Zbabělé mi na téhle postavě přišlo, že se nevydal do souboje s Lisandrem sám, nýbrž nechal své muže, aby ho zabili střelbou z kuše ve tmě, kdy na to nebyl připraven. Toto chování se mi zdá příliš zbabělé, neosobní a urážlivé na osobu jeho postavení a charakteru.

Postavy Oligidese, Sira a Belisena se ale úplně neshodují s takovým fanfarónem, jak ho popisuje Lida de Malkiel. Neprojevují zbabělost v boji, nejsou směšní tak, jako Brumandilon, a nevedou ani žádné rozhovory o ženách. Proto nebudu analýzu těchto postav provádět. Sice se blíží k pravému fanfarónovi, ale nejsou to oni.

Textová analýza chlubitivého vojáka

V praktické části podrobně popíšu Brumandilonovy promluvy, ve kterých se jasně ukazuje svůj charakter. Každé z jeho vlastností věnuji jinou kapitolu pro přehlednou ukázkou této postavy. Následně pak budu analyzovat jeho chování.

Vychloubačnost

Jako první z charakteristik této postavy vypíšu a zanalyzuji Brumaldinovu potřebu vychloubat se, což je podle Lidy de Malkiel základní vlastnost této postavy. Poprvé se s chvástavým vojákem Brumandilonem setkáváme v V cena del 1er acto, tedy na konci prvního jednání na straně 56, kde se rozčiluje nad lakotou staré Celestiny.

Brumandilon. ¡Oh pese á tal! como á las veces de los flacos animales los más fuertes son oprimidos, que una pequeña víbora con su veneno mata un gran toro, y un suzuelo raton pone espanto á un poderoso elefante; así esta desventurada vejezuela con sus amenazas quiere acobardar la fuerza de mi poder, como quiera que esté por nacer á quien yo mostrar la virtud de mi ánimo en la fuerza de mis golpes. ¡Descreo de tal con la puta, que haya yo corrido la casa de ceca y meca, y los cañaverales y los olivares de Santander, y pasan ya de cien mujeres las que me han sustentado en mi estado y honra en públicos burdeles, y to das me han tenido acatamiento con obediencia, y que esta hechicera al cabo de mi vejez, despues de traidos treinta años los atabales acuestas, burle de mí con menosprecio! pues yo juro por el dorado chapin de la Magdalena, que aunque más fieros me haga con los criados de Lisandro, de todo lo que ganáre ha de partir conmigo la mitad, que no en balde pongo mi vida á riesgo por ella, y si porfia en sus trece, no es mucho que la mate, segun soy de esta hechura. Ya se me ha escapado de buena cuando con mi pesada mano le dí tal torniscon, que los dientes le quebré en la boca bañada en sangre, y voto á la sancta letanía, que si un poco más extendiera el brazo, colmillos y muelas todo iba al suelo. Por el fuerte y galano arnes de San Miguel Ángel, si se me antoja, á papirotazos le quinte los dientes como á falsaria. Segun soy derreñegado y en mis hechos crudo, en punto estoy de tomar la mi porra y machacarle aquella cabeza y enviarla al infierno en compañía de su tia; venga despues la justicia con sus porquerones á prenderme, que no creo en quien me engendró si no granizo más cuchilladas sobre ellos, que Dios si tiene qué; voto á Dios, á todos, sin excepcion alguna, haga piezas, si me enojan, para hacer cazuela de ellos, y de sus huesos escarba-dientes; hi de puta, qué

*hombre yo para que rey ni Roque tenga que ver conmigo. Mas ¿qué me detengo, y no voy á arrancarle la alma de las carnes, ó que me dé parte de la ganancia? que tanto merece el que las riquezas conserva como el que las adquiere; tha, tha, tha, abríos, puertas.*⁵

*Cel. Ya viene el loco de casa.*⁶

V této úvodní promluvě Brumandilonovy postavy můžeme přehledně vidět v podstatě všechny základní charakteristiky vychloubačného vojáka. Co ale upoutá největší pozornost, je Brumandilonova potřeba se nadmíru vychlubovat a naznačit tím, jak je ze všech nejlpsí. V úvodu mluví o malých a slabých zvířetech, která dokáží skolit ta velká a silná. Jako příklad uvádí to, jak malý had dokáže svým jedem zabít i velkého býka. Tento příklad uvádí proto, že se jeho egu nelíbí, jak se k němu chová malá, slabá a stará Celestina. Vadí mu, jak jím opovrhuje a chce, aby k němu chovala více respektu. Toto je jedna ze základních charakteristik postavy tohoto typu. Dále se vychloubá stovkami žen a prostitutek, které k němu chovají velký obdiv a úctu pro jeho hrdinské činy. Popisuje zde také, jak silnou má ruku, která, kdyby si to přál, dokáže snadno a krvavě vylámat protivníkovy zuby. Jak následně můžeme vidět v Celestiině promluvě, popisuje ho jako “el loco”, tedy blázen/pomatenec.

*Brum. Mi dicho es mi hecho, y mis hazañas tan espantosas son de oír como monstruosas de ver. Bien veo que donde las obras no aprovechan, en balde se gastan las palabras; pero cuando el decir conforma con el hacer, bien es, lo que el corazon concibe la boca publique, lo cual yo hago porque no digas, no me lo dixiste; que hágote saber que yo soy hombre que lo que sé decir con verdad lo sé executar con las armas.*⁷

*Cel. Calla, desconcertado relox, que más son los amenazados de tí que no los heridos.*⁸

Brumandilon se v této promluvě ospravedlňuje a vysvětluje, že jeho rčení jsou pravdivá. Vychloubá se zde tím, že o jeho chrabrych činech musí lidé slyšet, aby ho měli v úctě. Chce také, aby si Celestina myslela, že je pravdomluvný muž. Jeho výpověď se však setkává s posměchem, což je základní ukazatel postavy tohoto typu. Celestina nemůže brát vážně slova tohoto vychloubačného vojáka.

---

⁵ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 56-58

⁶ *Ibid.*, s. 58

⁷ *Ibid.*, s. 58-59

⁸ *Ibid.*, s. 59

Brum. Todo eso y más me debes, pues por tí asaz veces asiento la vida al tablero en ventura de perdella, que, juro á tal, la fortaleza en los hombres muchas veces es causa de su muerte; dígolo, porque anteayer por salvar tu fama perdiera mi vida por confiar mucho en la virtud de mi espada, que, como toro agarrochado en el Coso, me vi entre siete que en tí pusieron lengua; sino, mira mi capa arpada y el broquel con trecientas picaduras, pero todavía mi blanca espada hizo lugar, los cuatro se me escaparon por piés, á los tres dexo descalabrados; al uno de ellos si no traxera caxquete de Calatayud, con el poderío del golpe le hendiera la cabeza fasta los hombros, pero no le entró sino fasta la piamater.⁹

Brumandilon má potrebu nevěřící Celestinu slovně zastrašit. V této promluvě se vychloubá tím, že je jako býk chycený v aréně, tudíž, že si s ním nikdo nemá zahrávat. Dále zde popisuje neuvěřitelnou sílu svého meče, který jednou ranou dokáže oddělit hlavu od ramen. Doufá, že si svým vychloubáním získá úctu a obdiv.

Brum. ¿Malla? Todos venian cargados de hierro, pero poco se le da á mi espada que vengan armados que desarmados, para que con sus filos no rebañe carne, que si todas las fuerzas de mis brazos que Dios me ha dado, emplear quisiese, no habria hombre que no traspasase, hendiese y derrocasse, y mil menuzos hiciese; mas por no agotar y disminuir la cristiandad, que me parece grave pecado, templo y modero con cordura lo que me sobra de esfuerzo, por no lo hacer comun con los brutos animales, los cuales desenfrenadamente siguen el apetito de su vigor y furor.¹⁰

Brumandilon se v této promluvě vychloubá svým chrabréým zacházením s mečem. Mečem, který kdyby chtěl použít pokaždé, co se rozčilí, nechodil by po zemi už žádný muž. Zároveň zde ale říká, že není jako brutální zvířata, která používají svou sílu a zuřivost.

Brum. ¡Oh, cómo la mala fama vuela como ave y corre como moneda, y la buena se queda en casa por conseja detras del fuego! Refran es, el bien suena, y el mal vuela. Quien te dixo eso, ¿no te contó los espaldarazos que le dí un dia ántes? ¿Pues habia de aflixir al aflixido? ¿No sabe Dios y todo el mundo que en la reyerta yo llevara la mejor parte y él quedára en el campo ó muerto ó puesto en la postrimera necesidad? En los denuedos y visajes que me ves agora hacer habias de argüir la animosidad que entónces

---

⁹ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977. s. 60

¹⁰ *Ibid*, s. 60-61

tendria, que de ánimo esforzado procede la compostura feroz del cuerpo, que la natura así suele entallar, expresando los afectos del corazon en la corpulenta imágen. Mas, ¿no vistas contra quién habia de mostrar mi ira y ardid? Eso fuera, para los que lo vieran, otro espectáculo cual fué el del escarabajo con el águila, ó de la hormiga con el leon, que no me estuvo bien, pues señal es de grande cobardía acometer á los menores y á los que poco pueden; más quiero morir emprendiendo grandes cosas que no vivir venciendo las flacas, que más tengo acatamiento á la fama inmortal que no á la victoria presente; no quiero ensuciar mis manos en tan flacos hechos, porque á tan gran corazon como el mio, grandes hazañas son menester para que, vencidas, se cuenten por aventajadas entre las que hicieron los claros y ilustres varones de aquel glorioso siglo.¹¹

Brumandilon se zde vychloubá hlavně tím, že v bitvě by se utkal s tím nejlepším bojovníkem a ponechal by ho na poli mrtvého. Říká, že by nikdy nebojoval s někým, kdo je proti němu slabý. Udává příklad boje brouka s orlem, nebo mravence se lvem. Popisuje, jak nečestné a zbabělé je bojovat proti těm, co dokáží méně než on. Chce zemřít při konání dobré věci, než aby si pošpinil ruce těmito nečestnými činy. Z těchto dobrých skutků chce získat svou nesmrtelnou slávu, jakou mají jiní proslulí chrabří muži tohoto století. Jeho promluva působí velmi přehnaně a směšně.

Brum. Por el santo Martirolajo de Peapa si no tuve por muy averiguado, cuando me escondí, que el Corregidor me venía á prender por ciertos palos que dí la noche pasada, y que dexaba en celada su gente y él subia quedito por tomarme desapercibido de mi broquel y espada. Y áun ¡voto á tal! que no envie sus justicias á mí, él en persona viene á buscarme, porque sabe que ninguna otra vara obedezco sino la suya; y si quisiese tambien ir contra él podia despedazar á él y á los suyos, que un dia me amostazó las narices y no sé qué mala respuesta le dí y disimuló, y tuvo por bien de sufrirme. Por agora, por mejor tuve retraerme que no hacer un hecho sonado, por donde la ciudad se alterase y viniese á oidos del Rey; pero despues que sentí no ser el Corregidor, de coraje reventar queria en no poder salir; de buena te escapaste, que como los primeros movimientos no sean en nuestra mano, pudiera ser que sin mirar, súbitamente te

---

¹¹ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 61-62

*barrenára con una estocada temerosa, ó tendiera con un tiro mortal: da gracias á Dios, que de buena te libró.*¹²

Když je Brumandilon schovaný zbaběle před bojem, bojí se hlavně purkmistra, který by ho potrestal za jeho výtržnosti minulou noc. Po chvíli ale shledá, že to není purkmistr a jeho strach náhle zmizí. V tu chvíli začne se začne vychloubat faktem, jak ho purkmistr hlídá, protože dobře ví, že jedině Brumandilon by se odvážil k tak velkým činům. A pokud by chtěl jít Brumandilon proti němu, mohl by ho s klidem roztrhat a rozehnat všechny jeho muže. Než aby to udělal, raději, jak říká, ustoupil. Varuje všechny pro příště, ať si s ním nikdo nezahrává, protože by mohli přijít k úrazu. Jsou to však pouze další vychloubáčná slova, která jeho ego používá na svoji obranu.

*Brum. Hermano Oligides, bien creerás que si tu amo no fuera, que no me tomára allá, aunque enviára otras cien veces á llamarme; treinta caballeros en persona me vienen á buscar y me sacan de mi casa importunado, ó para afrontar nobles, ó castigar ruines, ó cruzar caras de putas, ó terciar en hacer amistades, porque no hallan otro más aparejado y dispuesto, ni más diestro en caso de refriegas. Y ésta es la causa por que estoy huido por los rincones, que quien crueza hace, su peligro busca, de justicias digo, ó por mejor decir, de sus palillos, que á otra persona no temo, que quien de armas se precia, como yo, con razon ningun otro peligro debe temer.*¹³

Brumandilon zde vysvětluje Oligidesovi, že nebýt jeho pána Lisandra, do žádných velkých činů by se nepouštěl. Dále se začne Brumandilon vychloubat s tím, jak je nejkvalifikovanější a nejochotnější ze všech mužů pro úkol jakéhokoli typu. Vychloubá se, jak se nebojí žádného jiného muže, a jak nemá důvod bát se jakéhokoli nebezpečí. Volí zde velmi silná slova na to, že se ještě před chvílí skrýval a třásl se strachem ze smrti. Právě proto je tato postava tolik směšná a nelze ji brát vážně.

Brum. Por la clavazon de las puertas celestes aún todavía el corazon me da latidos y el brazo me tiembla de lo que entendia facer si me mandáras que sacára á Roselia por fuerza de armas, y la entregára en tu poder; y holgára dello, porque conocieras quién es Brumandilon, que en los peligros se muestra la bondad del esfuerzo. Desotro pierde cuidado que no quedará por negligencia de Celestina, ni ménos yo impediré cosa que toque al menor pelo de tu servicio, ántes seré en acrecentallo. De la mi vieja te sé decir

---

¹² MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 64-65

¹³ *Ibid*, s. 65

*que hablalle más de una vez en su oficio es dar de espuelas al que corre y despertar al que vela; así den dineros, que bailaremos todos, que todas cosas obedecen á la pecunia.*¹⁴

Poté co Lisandro Brumandilonovi nařídí, aby unesl Roselii z jejího domu a přinesl mu ji, Brumandilon se s hrdostí ujme úkolu. Jeho vychloubání je zde jasně vidět, když říká, jak právě jemu může být svěřen tak nebezpečný a velký úkol. Dále pak, jak Lisandra nezklame, jako předtím Celestina, po jejíž domluvě se Roselie na balkoně neobjevila. Požaduje ale peníze předem, což Lisandrovi vůbec nevadí a štědře mu dává požadovanou částku. Eubulo, Lisandrov nejvěrnější služebník se na chvíli pozastavuje nad tím, jak jeho pán bezhlavě věří tomuto namyšlenému a očividně prozhanému vojákovi, kterému záleží pouze na svém výdělku.

*Brum. Aquí está Brumandilon, que siendo maestro de esgrima en Milan, le enseñó á jugar de todas armas, de espada sola, de espada y capa, de espada y broquel, de dos espadas, de espada y rodela, de daga y broquel grande, de daga sola con guante aferrador, de puñal contra puñal, de montante, de espada de mano y media, de lanzon, de pica, de artesana, de baston, de floreo y de otros muchos ejercicios de armas; y él viendo mi esfuerzo en los golpes, mi osado atrevimiento para acometer seis armados, rebanar brazos, cortar piernas, harpar gestos, hender cabezas y otros miembros, con mi exemplo salió tan diestro y animoso como veis.*¹⁵

Tato promluva je naprosto ukázková a typická postavu fanfaróna. Říká: „Zde je Brumandilon, který se v Miláně stal mistr šermu, naučil se bojovat všemi zbraněmi.“ Následně vyjmenovává všechny možné typy zbraní, které všechny údajně dokonale ovládá. Vychloubá se, jak s jeho odvahou a údery klidně zaútočí na šest ozbrojených mužů, kterým by usekal hlavy a končetiny. Brumandilon zde velmi přehání a míra vychloubání je zde až směšná a nepředstavitelná.

Brum. Y, puta alcoholada, ¿no sabes que sentado á tu puerta seguro y descuidado, cuatro que eran, solo un palo me alcanzaron á traicion y fuí tras ellos, y como hacía la noche obscura, de ellos perdí de vista, de ellos se me escaparon por piés? Pero yo los buscaré, y descreo de la leche que mamé si aunque se me metan en el golfo del mar, y del golfo del mar en el vientre de la ballena, y del vientre de la ballena en el seno de Abraham, no se me escapan, que con esta punta de mi puñal no les escarbe los aradores que tuvieren

---

¹⁴ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 68

¹⁵ *Ibid*, s. 103-104

*allá en lo íntimo de sus corazones; yo juraré que me acometieron por otro, porque no creo que nadie tuviese tal atrevimiento contra Brumandilon, pero como quiera que sea, por vida de estas barbas luengas y espesas, no les cumple más parar en el reino, porque si los topo, el mayor pedazo de ellos será menor que brizna de diente de vieja, ó pedrecica de moleja de arador, ó liendre; más menuzos los haré que carnero picado, en mi espada los ensartaré como rubias.*¹⁶

V druhé části této výpovědi se Brumandilon začne vychoubat a zveličovat vše, co ho v tu chvíli napadne. Nevěří, že by někdo měl tu odvahu jít proti němu zápasit. Pokud se s někým takovým setká, slibuje, že největší část jejich těl nebude větší, než špička ostrého zubu. Popisuje, že z nich zbyde pouze mleté maso, protože se snadno napíchne na jeho meč. Můžeme vidět, jakou má Brumandilon neomezenou fantazii a jak silné ego má.

*Brum. Nada me mueves por esa via, ¿no te he dicho que no temo á hombre nacido ni al diablo que sea? Soy exento en ese caso; públicamente, si se me antoja, sacaré á Roselia por medio de su casa y la entregaré en las manos de Lisandro, y que nadie me lo pida. Si se ha de hacer es porque de este hurto se nos seguirá mucho provecho y interes, que vivir y no medrar es gran pesar. Yo te digo que si topamos con el cofre do tiene muchas piezas y joyas de oro que ha ganado por este su oficio, que saldrémos de mal año y mudarémos el pelo, que quien no se aventura no há ventura.*¹⁷

„Nebojím se zrozeného muže, ani d’ábla.” Zde se Brumandilon začíná vychloubat svou chrabrostí a nebojácností, která se dost možná později ukáže jako falesná. Je také za jakýchkoli podmínek připraven unést Roselii z jejího domu a přivést ji Lisandrovi. Sleduje tím velký zisk, který by za tento čin od Lisandra ihned dosal. Také ví, že Celestina vlastní mnoho zlatých šperků, které za dobu své profese vydělala. Představuje si nový začátek se vším tímto bohatstvím. Ukazuje se zde pravá vlastnost této postavy, jak ji popisuje Lida de Malkiel, tedy že nakonec vždy tento chlubitivý voják uteče od problémů.

Brum. Escucha que miento, que no fué sino en Córdoba en otra encrucijada como ésta, pero aquí no fué sino las piernas. La diversidad y gran variedad de las hazañas que por

---

¹⁶ MUÑOZ, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977. s. 108

¹⁷ *Ibid*, s. 162-163

*mí han pasado por diversos reinos y ciudades, me privan de memoria, á que no me acuerde de los casos particulares que tengo hechos por todo el mundo.*¹⁸

Zde se Brumandilon vychloubá tím, jak jeho nohy už zavítaly do nejrůznějších měst a království. Přehání, když si nevzpomíná na konkrétní případy, které po celém světě statečně vykonal. Opět zde naráží na to, že jeho činů je tolik, že by je nebyl schopen ani spočítat.

*Brum. Si tú sabes mucho, tambien sé yo mi salmo, y si tú eres Celestina, á mí llaman Brumandilon, que brumando los hombres tomé nombre del hecho, y soy nombrado en las partes orientales, tambien soy tuerto y tundidor, y más de Córdoba, y nací en el Potro y pasé por Xerez, y tuve la pascua en Carmona, y ninguno me la hizo que no me la pagase con las setenas; por ende tú guarte y dame dos reales que te pido para comer.*¹⁹

Toto je opět jedna z výpovědí, kde se projevuje pravá charakteristika Brumandilonovy postavy, a to vychloubání se vším všudy. Chce všem přítomným zopakovat a zdůraznit, kdo on vlastně je. Zdůrazňuje své jméno, které dostal od mužů podle svých skutků. Dále se chlubí tím, jak je známý i ve východních částech světa, kde se narodil, kudy všudy on prošel, a jak se mu ještě nikdy nestalo, že by jemu, Brumandilonovi, někdo nezaplatil. Chce tím upoutat pozornost Celestiny, aby mu vyplatila jeho požadovanou částku. Nakonec Celestinu požádá alespoň o dva šilinky, aby si mohl koupit jídlo. Tímto zakončením naprosto změnil atmosféru a udělal ze sebe chudáka.

*Brum. De manera que Cupido pasion es; ¡oh dichoso! que si hombre fuera, ó traxera semejanza ó figura de persona, no se me escapára que no muriera á mis manos.*²⁰

Brumandilon se zde vychloubá tím, že říká, že kdyby byl dios Cupido, tedy bůh lásky fyzická osoba, zemřel by jeho vlastní rukou.

*Brum. No sé; voto á tal, cómo mi nombre no es mentado por toda Castilla, pues mi fama vuela hasta las Italias. Claro está, Celestina, que si Lisandro no viera en mí demasiada fortaleza y una furiosa braveza, mis valentísimas fuerzas y valerosas hazañas, que no me recibiera por principal hacedor en el trance de sus peligros.*²¹

---

¹⁸ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977. s. 164

¹⁹ Ibid, s. 166-167

²⁰ Ibid, s. 170

²¹ Ibid, s. 196

Celestina byla pověřena Lisandrem funkcí hlavního vyjednavče mezi ním a Roselií. To se však nelíbilo Brumandilonově egu. Jak říká v této promluvě, jeho jméno není možná zmiňováno po celé Kastilii, ale jeho sláva dosahuje až do Itálie. Vychloubá se před Celestinou, aby si dokázal, že dovede vést tento úkol stejně dobře jako ona.

*Brum. Y aún rogado, que fué más. Creo que tú piensas que se hace hecho bueno en la ciudad sin mí, ó revuelta ó ruido que no sea yo llamado para ello. Soy como el buen oficial, que nunca le falta que hacer, tantos son ya los rebatos en que me he visto, que no ménos que el buen capitan tengo en mi cámara los blasones de mis hechos dignos de perpétua y recordable memoria, con otras insignias de mis victorias; donde verás pintados más miembros de hombres acuchillados por mis manos que dias hay en el año, piernas, brazos, piés, manos, muslos, quixadas, huesos, costillas, pedazos de hombres, cascos, cabezas, ancas, espaldas enteras, lomos, tripas hilvanadas, sesos, corazones sacados, pechos atravesados, orejas cercenadas, astillas arrancadas, y así otros que dexo de contar; y muchas veces oyo patadas de aquellos por mí muertos, pero por eso no me quitan el sueño esas pocas noches que allá duermo.*²²

Když Lisandrem pověření Brumandilon a Celestina jdou za Roselií, Brumandilon se před Celestinou začne vychloubat všemi možnými činy, které vykonal. Vysvětluje, že bez něho by byl v ulicích větší hluk a nepokoje. Že je jako dobrý důstojník, který nikdy nemá dostatek. Že se angažoval v několika vzpourách a že jeho nezapomenutelné skutky se nepatrně přibližují skutkům kapitánů. Když se vychloubá, jaká různá zranění způsobil, vyjmenuje snad všechny možné způsoby usmrčení. Je zde vidět, jak tato postava používá veškerých možných prostředků k tomu, aby vypadal co nejchraběji.

*Brum. Fui llamado á gran priesa para ser padrino en cierto desafio.*²³

„Byl jsem ve spěchu povolán, abych byl svědek v určitém důležitém úkolu.“ Vychloubá se Brumandilon a chce vypadat vedle staré Celestiny důležitě a schopně.

*Brum. Quitame allá ese embarazo de rodela, que yo con espada y capa haré más que cuatro hechos reloxes.*²⁴

---

²² MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977. s. 197-198

²³ *Ibid*, s. 199

²⁴ *Ibid*, s. 208

Brumandilon se zde vychoubá zručností se svým mečem. Přehání, že on sám s mečem a pláštěm zvládne více, než čtyři těžkooděnci.

*Brum. Sobre eso, señor, me mataría con quien tal dixese de mejor gana que me iba á matar con éstos que huyeron, no creo en las obscuras y sombrías lagunas do los dioses jurar tremian, si no me adelanté, porque no se me fuesen por piés, y todavía, en viéndome que volvía á ellos, hurtáronme el cuerpo y desaparecieron, dexándome esto que ves porque no impidiese su huida. ¡Qué hombre yo para huir! descreo de tal si aunque otros tantos fueran más, á todos no desarmára, como hice á éstos. Yo, señor, como me he visto en algunos arrebatos y refriegas, cierto más que estos mis compañeros, sé mejor en qué manera se han de cazar los fugitivos. El aire me dió que habían de huir, y por ende les atajé los pasos.*²⁵

Sebevědomě zde Brumandilon říká Lisandrovi, že by zabil kohokoli, koho by si přál, a že by nejraději zabil právě ty, kteří před ním zbaběle utíkají. „Nejsem muž který by prchal!” chlubí se Lisandrovi, aby dal najevo svou nebojácnost, která jistě při první příležitosti zmizí. Dále se chlubí svými zkušenostmi, které má z různých potyček. Vychloubá se, jak právě on ví ze všech nejlépe, jak tyto zbabělce chytit.

*Brum. Por vida de tal señor, que estamos acá hombres, sin éstos, que sabremos emplear nuestras fuerzas en tu servicio, y aún sustentaré que soy para más que todos esos hombres de armas que has mentado.*²⁶

Poté, co se Lisandro a Roselia sešli v zahradě, odchází šťastný Lisandro se svými muži domů. Sledoval je však její bratr Beliseno, což Brumandilona velmi rozzuří. Opět se chce svými přehnaně nebojácnými slovy chlubit a přísahá, že on je víc než všichni jeho muži dohromady, a proto se nemusí bát prohry.

Brum. Mirad, por mi vida, aunque más secreto se hizo, vino á noticia de todos. Pero no me espanto, que tales hechos ¿quién osaría acometer si Brumandilon no? Por vida de tal, eso me mueve á irme fuera de aquí, porque no hay herido, no hay muerto, no hay afrontado en la ciudad, que no digan, hasta los niños, Brumandilon le acuchilló, Brumandilon le mató, Brumandilon le afrontó, todos piensan que yo lo hago todo; y

---

²⁵ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 211

²⁶ *Ibid*, s. 219

*puesto que en lo más acierten, pero todavía me pesa que me tengan por revoltoso. Por otro tanto me salí de Córdoba.*²⁷

Na cestě k Celestiině domu se Brumandilon vychloubá svými zbraněmi a historkami. Vypráví, jak jeho život přišel do vědomí každého. „Kdo by se odvážil přemoci někoho, když ne Brumandilon?“ vychloubá se. Nechce už žít na tomto místě, které ho nepopohání dopředu. Není tu pro něho dost zraněných, dost smrti a ve městech nejsou žádné konfrontace. I když to Brumandilon ve svém promluvách neříká, velmi se bojí Belisena, bratra Roselie, který chce zabít každého, kdo Lisandrovi pomáhá. „Všichni si myslí, že dovedu vše.“ myslí si o sobě a následně dodává, že si to lidé myslí oprávněně. Jeho míra vychloubání je zde až směšná. Nakonec dodává, že musel opustit Cordobu, protože ho tamní lidé považovali za příliš neklidného a vzpurného uličníka.

Brum. No creo en tal, si no es ella la causa por que nunca dexo descansar á mi espada, sino que hiera ó mate.

*Eub. Hermosura en mujer loca y palabras entre locos son sortija de oro en hocico de puerco. ¡Oh, Brumandilon, Brumandilon! si te conocieses, tú dejarías de blasonar, ni remedarias al glorioso Thrason, ni al áspero Demea, ni á los furibundos y altivos gigantes, ni á los vanos cretenses, ni al presuntuoso Herostrato, ni al rey Tarquino el Soberbio; tú te tomarías otro Micion Terenciano en mansedumbre, y otro Tarquino Prisco en afabilidad y buena crianza.*²⁸

Brumandilon se zde vychloubá tím, že díky slávě a uznání nenechává „odpočívát“ svůj meč, který buď zraní, anebo zabije. Eubulo se podivuje nad bezhlavým vychloubáním Brumandilona a snaží se mu domluvit a vysvětlit, jak pošetile se chová a jak směšně zní.

*Brum. Juro al tartáreo Flegethon, no es más en mi mano; por mí tengo que desciendo de linaje del cruel Domiciano, emperador romano, el que contaste á la mesa, el cual reposando dos horas la comida por consejo de médicos, y encerrado como mandaban, no pudiese executar la rabia de su crueldad, tenía por costumbre matar moscas, y estrujar la sangre de ellas, y en esto recibia el gran pasatiempo, como tú dixiste.*²⁹

---

²⁷ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977. s. 225

²⁸ Ibid, s. 244

²⁹ Ibid, s. 244-245

Když mu Eubulo vysvětlí, že velké slávy nedosáhne svým vychloubáním, nýbrž svými činy, Brumandilon pokračuje ve vyprávění o své chrabré osobnosti. Přirovnává se ke krutému Domicianovi, římskému vládci, který byl uzamčen, aby nemohl prolévat svůj vztek a krutost na neviných.

*Brum. Voto á tal, agora y en todo tiempo no hay hombre que no me conozca en el aire de mi andar, que siempre me suelo hallar en estas diabluras, y que todos se sirven de mí para este efecto.*³⁰

Přehnaně se zde Brumandilon vychloubá tím, že není žádného muže který by jeho, chrabrého Brumandilona neznal. Jedině on se ocitá a dokáže pohybovat v takovýchto nebezpečných situacích, a proto ho všichni v těchto chvílích chtějí po svém boku. Díky tak hyperbolickému vychloubání působí tolik směšně.

Jako shrnutí této kapitoly můžeme považovat skutečnost, že postava Brumandilona se opravdu hyperbolicky vychloubá téměř po celou dobu hry. Tato základní charakteristika fanfaronovy postavy je do očí bijící, ironická a směšná. Proto ho ostatní postavy nemohou brát vážně, utahují si z něho a lehce ho ošálí.

Zbabělost a prchání z boje

Jako druhá z hlavních charakteristik této postavy je zbabělost a prchání z boje. V této kapitole ukážu ty promluvy, ve kterých se Brumandilon bojí, prchá, anebo zoufale koná ze strachu nezákonné věci.

*Brum. ¡Oh, por Dios, que lo segundo es; méteme en la camarilla de las hierbas, cierra, cierra presto con llave por defuera!*³¹

„Zavřete mě do klece, rychle, zamkněte na klíč z venku.” V této promluvě můžeme shledat ustrašeného Brumandilona, jehož odvaha z předchozích výpovědí se náhle poděla někam do neznáma. Je to ukazatel toho, jak zbabělá je to postava a jak silný pud sebezáchovy má.

---

³⁰ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 257

³¹ *Ibid*, s. 62

*Brum. ¡Oh desdichado de mí! muerto soy si las puertas quiebra.*³²

Brumandilon se zde nevrhá do boje, ve kterých, jak říkal, tolik exceluje. Nýbrž je ustrašený a prchá zbaběle před bojem. Bojí se hlavně toho, že dveře povolí a zabijí ho.

*Brum. Bien dice éste, que yo en propósito me lo tenía sin eso y con eso, irme de aquí, que por Sancta María, mal ojo me echa Beliseno cada vez que me topa; quiero vivir á mi contento y quitarme de revueltas, que más quiero vaca en paz que pollos con agraz.*³³

V druhé polovině díla přijde Oligides za Brumandilonem s tajným plánem okrást Celestinu a utéct ze země pryč před Roseliiným bratrem, od kterého jistě mohou čekat kvůli Lisandrově lásce smrt. Brumandilon rád souhlasí s okradením Celestiny, jelikož je kvůli její lakotě rozzuřený. Jeho zbabělost můžeme shledat, když říká, jak se bojí Belisena, který na něho vrhá zastrašující výraz pokaždé, když ho potká. Brumandilon chce žít šťastně, v míru a beze všech nepokojů, což je v rozporu s tím, jak mluví.

*Brum. ¿Qué ruido es aquél? No paro más aquí, abre, abre, huiré, no me maten.*³⁴

Brumandilon slyší z dálky zvuky a ví, že na tomto místě nemůže zůstat. Velmi se bojí a chce rychle utéct, aby ho nezabili. Nevrhá se s nimi hrabře do boje se svým mečem, jak se dříve vychloubal, nýbrž zbaběle utíká.

*Brum. He, he, ay, cansado estoy de correr, en mi seso me estuve de tomar armas livianas, si los piés no me valieran, este fuera mi dia. Valientes hombres son Galfurrio y Casajes, y los demas que luégo que nos vieron entrar en la rinconada dieron tras nosotros, desalados venian en mi alcance, en mí solo queria descargar; hi de puta, si me cogieran los mancebos, como alanos se encarnizáran en mi persona; bien está, que si ellos corrian tras mí, yo volaba. Doite gracias, Señor, que me heciste ligero y desenvuelto á tales tiempos, hágome cuenta que hoy me nació. Quiero agora ir á buscar á Lisandro, y diréle que los iba á atajar. Mas, ¿qué es esto que veo? armas y capas son; mirad, por mi vida, si lo habian dexado todo por me alcanzar, quién los aguardára. ¿Aquél es Lisandro y sus criados? creo que sí, quiérola mirar bien, no me engañe, y me maten si son los otros; él es, bien está, algo te iba en ello, Brumandilon, saberlo.*³⁵

---

³² MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 . s. 63

³³ Ibid, s. 162

³⁴ Ibid, s. 171

³⁵ Ibid, s. 210-211

Brumandilon je v této části hry znaven během se skupinou Lisandrových mužů. Myslel si, že ponese lehčí zbraně. Také se v této promluvě vychloubá, když mluví o mužích, kteří se dostali na jeho mušku jako o statečných, a také, že kdyby ho někdo chytil, nepřežil by vedle jeho zuřivé osobnosti. Chce jít Lisandra informovat o všem co v ulici vidí, jelikož má za úkol hlídat. Z dálky však nevidí, zda je to určitě jeho pán a sluhové, nebo nepřítel. Raději nevychází, protože se bojí Belisenových mužů. Všimá si na sobě velkého strachu.

*Brum. Vieja escarmentada, arregazada pasa el agua, no me tomarás más allá si yo puedo, digan de mí lo que quisieren, que de Dios dixeron. Arremangóse Morilla y comieronla lobos, una hice en el año, y ésa con daño. Una noche fui con él, y en ésa me hobieran de matar, pues lo que no acaece en un año acaece en un rato.*³⁶

Bumandilon nechává skupinu Lisandrových mužů v předu a schyluje se do pozadí. Začíná mít vážný strach o svůj život, a tak se modlí a prosí boha, aby ještě dnes neumíral.

*Brum. ¿Qué es esto, qué es esto? ¡Oh! ¿dónde huis, compañeros?*³⁷

Brumandilon se právě dovídá od Sira, Lisandrova služebníka, že Beliseno nechal zastřelit Lisandra, Roselii, její komornou, Oligidese a všechny jeho muže. Nehlídal Lisandrovi záda jako Oligides, a tudíž celou akci neviděl. Když se dovídá, že jsou všichni muži mrtví, ze strachu začne panikařit a rozhodne se se Sirem utéct.

*Brum. Vaya con Dios, que mejor harémos nosotros dos no más lo que agora diré. Sábeta que Oligides y yo habíamos concertado de robar á Celestina y hurtalle un cofre que tiene lleno de dineros y joyas, y irnos fuera de aquí, por el peligro grande que á nuestras vidas se recrecia de estos amores; ya ves en qué han parado, segun me decis, y ya me lo via yo esto, que á buen bocado buen grito, y pues Oligides murió y nosotros escapamos de esta tormenta, si te parece, hagamos lo que el otro y yo habíamos de hacer, y salteemos á Celestina aquel cofre y otras cosas que tuviere buenas y vámonos á Sevilla, que ya no cumple más estar en esta ciudad.*³⁸

Brumandilon v této promluvě říká Sirovi o tajném plánu, který měl s Oligidesem. Plán okrást Celestinu, která má doma plnou truhlu peněz a šperků, a utéci z této země, kde na ně čeká jen nebezpečí. Pobízí Sira, aby následoval tento plán s ním a následně spolu utekli do Sevilly. Siro přijímá, protože jinak by ho stihl stejný osud jako ostatní Lisandrový

---

³⁶ MUÑOZ, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 255-256

³⁷ Ibid, s. 261

³⁸ Ibid, s. 261-262

muže. Brumandilon takto činí ze strachu, protože se bojí jít sám proti Belisenovým mužům a bojovat s nimi jako pravý voják. Zbaběle prchá a strach mu nedovolí ani pomstít přítele Oligidese.

*Brum. Corre, corre tú tras esotra, mueran todas, pues hemos comenzado, preso por mil, preso por mil y quinientos. Ásela, ásela antes que salga fuera.*³⁹

Poté, co Siro a Brumandilon zabijí Celestinu a její neteř Drioneu, stihne utéct Celestiina druhá neteř Lybie pro pomoc. Brumandilon ze strachu z dopadení pobízí Sira, aby Lybii dohonal a zabil, jinak budou chyceni a zatčeni. Bojí se čelit stravedlnosti a raději zabije každého, kdo se pokusí mu zmařit plány.

Po této kapitole můžeme jasně říci, že Brumandilonova postava se sice velmi vychloubá, ale když dojde na lámání chleba, zbaběle prchá před bojem pryč. Bojí se dopadení, bojí se pomstít svého přítele, bojí se jít tváří v tvář nebezpečí. Jediné k čemu se odváží, je zabít starou a slabou Celestinu, která se nemůže nijak bránit. Vypovídá to o špatném charakteru této postavy, která však kompenzuje oddanost a statečnost ostatních postav.

Slovní výhružky a zastrašování

Tuto kapitolu bych ráda věnovala Brumandilonovým slovním výhružkám. Je to totiž ukazatel toho, že je, jak se o něm říká: „perro ladrador” tedy pes, který štěká, ale nekouše. Tato postava totiž velmi ráda slovně zastrašuje svým vychloubáním a přeháněním ostatní postavy, ve snaze dosáhnout svého.

*Brum. Si no fuese porque la fortaleza sin prudencia es habida por temeridad, luégo en esta hora te enviaria á cenar con Pluton; por ende si quieres enfrenar el furioso brío de mis desapoderados golpes y que no descarguen sobre tí, daca luégo la mitad de lo que te dió Lisandro, que todo lo he sabido; donde no, díme si estás confesada.*⁴⁰

Cel. Si supieses qué pocos son los que se han perdido por callar, y muy ménos los que se han ganado por mucho hablar, tú holgarias de echar una mordaza á la lengua, y no descargar como badajo tantas porradas; cata que quien amenaza, una tiene y otra espera, nunca las palabras soberbiasas hicieron á los hombres bienaventurados.

---

³⁹ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 263

⁴⁰ Ibid, s. 58

V této části příběhu se Brumandilon nachází v domě Celestiny a hrozí jí, že pokud mu nedá polovinu toho, co jí Lisandro dal, jeho zuřivé rány ji k tomu donutí. Celestina však jeho slova nebere vůbec vážně. Má ho za tupce, u kterého ví, že ho kdykoli svými slovy umlčí, a proto ho dokáže obelstít.

*Brum. No quieras con buena respuesta hurtar el cuerpo á mi furia. Pues guarte no me enciendas la ira, que no será más en mi mano matarte que en el fuego dexar de quemar.*⁴¹

V této promluvě Brumandilon varuje Celestinu, ať nezkouší sílu jeho hněvu, který by ho mohl vyprovokovat k tomu, že skončí zavražděna jeho vlastníma rukama. Můžeme si všimnout, že skoro pokaždé hrozí Brumandilon smrtí.

*Brum. Agora lo veremos si lo que haré será prueba de lo que digo. Daca lo que te dió Lisandro, sino con este mi puñal te escarbaré el hondon del corazon.*⁴²

V překladu doslova: „Teď uvidíme, jestli to, co udělám bude důkazem toho, co říkám. Dej mi, co ti Lisandro dal, nebo ti touto dýkou rozdrápu tvé srdce.“ Opět můžeme vidět pouhé slovní výhružky vůči Celestině. Jelikož ale následně svá slova nenaplní, lidé kolem si uvědomují, že se tohoto vojíka nemusí bát.

*Brum. Abrí presto, no me hagais arrojar las puertas por el suelo de otro par de pomazos. ¿Qué es de la vieja ruin, que no creo en tal, si no hago con ella un hecho hazañoso que sonado sea? ¿Dónde está?*⁴³

„Otevřete, nenuťte mě vyrazit dveře.“ Rozzuřený Brumandilon jde za Celestinou domů, aby si s ní vyřídil nezaplacené účty. Hned přede dveřmi začne vyhrožovat svou silou a chce vyvolat strach.

*Brum. Aquí la aguardo, que ó ella me dará la medalla ó me ofrecerá la vida.*⁴⁴

Brumandilonovi otevře Drionea, neteř Celestiny, které vyhrožuje slovy „buď mi dá mou odměnu, nebo mi zaplatí životem.“ Je velmi rozzuřený a je připraven se o svůj podíl poprat. Pomáhá totiž Celestině při plnění jejích úkolů od Lisandra, a přijde si neprávem ignorovaný.

---

⁴¹ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 59

⁴² Ibid, s. 59

⁴³ Ibid, s. 82

⁴⁴ Ibid, s. 82

*Brum. Por los que habitan en la profundidad del Erebo, media hora más no viva la vieja avarienta si no me da la mitad de lo que le dió Lisandro; déxala venir.*⁴⁵

Když Oligides vidí, jak je Brumandilon připraven k boji s rukou na napůl vysunutém meči, zeptá se ho, proč tak činí. Rozčilený Brumandilon odpoví, že tato chamtivá stará žena nebude žít už ani půl hodiny, pokud mu nedá polovinu toho, co jí dal Lisandro za jejich služby. Jeho výhrůžky však stále zůstávají pouhými slovy.

*Brum. Todas las paradillas que hace son ratos de su vida. Pues, por el cerrojo de santa Gadea de Búrgos, do juran los hijos de algo, en llegando más no viva, si no me da la medalla.*⁴⁶

Před příchodem Celestiny do místnosti se Brumandilon připravuje na to, že ji zabije. Opět zde přísahá, že pokud mu nevyplatí jeho zásluhu, nebude dále žít. I když se snaží, aby jeho výhrůžky naháněly strach, díky stálému opakování ho okolí nebere vážně.

*Brum. La medalla ó la vida.*⁴⁷

*Cel. No tengo medalla.*⁴⁸

„Peníze nebo život.“ Brumandilon zde opět vyhrožuje smrtí, pokud mu Celestina odměnu nedá. Ta ale nemá v plánu cokoli Brumandilonovi platit, protože z něho nemá strach.

*Brum. ¡Ah vieja desdentada! aquí te tengo, no te me irás sin que me pagues lo que me debes.*⁴⁹

„Ah bezzubá stařeno! Tady tě mám, a nikam nepůjdeš, dokud mi nezaplatíš, co mi dlužíš!“ Brumandilon chce znovu k smrti vystrašit starou Celestinu, která stále není ochotna dát mu jeho podíl ze zisku. Oklamat Brumandilona a zbavit se ho je pro Celestinu příliš lehké, tudíž se nestrachuje o svůj život.

*Brum. Por las tres furias infernales, si no fuera por no ensuciar mis manos en tan ruin cosa, más bofetadas te diera que pelos tienes.*⁵⁰

Poté, co Celestina řekne, že pro Brumandilona žádné peníze nemá, ji opět začne vyhrožovat. Tentokrát říká že kdyby nesloužil pro dobrou věc svému pánovi Lisandrovi,

---

⁴⁵ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 102

⁴⁶ Ibid, s. 106

⁴⁷ Ibid, s. 109

⁴⁸ Ibid, s. 109

⁴⁹ Ibid, s. 165

⁵⁰ Ibid, s. 227

dal by jí tolik facek, kolik má vlasů. Opět se ukazuje jeho vznětlivý charakter a doufá, že jeho výhrůžka Celestinu naposledy zastraší.

*Brum. Calla, vieja alcahueta; si no, mataréte.*⁵¹

„Bud' zticha stará čarodějnice, pokud budeš křičet, zabiju tě.“ Naposledy vyhrožuje Brumandilon Celestině. Celestina však křičí dál a Brumandilon ji několikrát probodne. Celestina následně padá k zemi mrtvá. Tímto činem konečně dokázal, že jeho výhrůžky neříkal úplně nadarmo. Zabitím Celestiny nesledoval pouze pomstu za to, že mu nezaplátila, nýbrž také to, aby mohl beze svědků ukrást všechny její úspory a utéct se Sirem ze země před Belisenem.

Tato kapitola ukazující téměř všechny Brumandilonovy výhrůžné promluvy jasně ukazuje důvod, proč z něho mají ostatní postavy legraci a pro jeho náhlé vyhrožování ho neberou vážně. Nikdy totiž neudělá byť jen zlomek z toho, co popisuje, nebo čím vyhrožuje. Na konci díla pouze zabije Celestinu, ale pouze proto, aby zachránil svůj život.

Fanfarónova nevzdělanost

V této kapitole bych chtěla ukázat příklad, kdy se ukáže postava Brumandilona jako naprostý hlupák a neznalec. Navzdory tomu, že neustále básní o svých činech a přirovnává se k mnohým slavným vzorům se ukáže, že není tak chytrý, jak se zdá.

*Brum. Séase quien se fuere, mozo ó niño, ó viejo ó diablo, decidme luégo dó está. ¡Oh bellaco! ¿abad y balletero? ¿Es dios y frechero?*⁵²

Brumandilon se v této scéně od Oligidese dovídá, že Lisandro se necítí dobře kvůli dios Cupido. Brumandilon však neví, že je to bůh lásky, a je chrabře připraven zabít toho darebáka a pomstít svého pána. Nezajímá ho, zda je dios Cupido muž nebo chlapec, starý muž nebo ďábel. Chce pouze vědět kde.

Brum. ¿Herrero? eso me declara que no se escapará aunque sea el dios Ulcano con todos los ciclopas sus herreros.

---

⁵¹ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 263

⁵² Ibid, s. 169

*Olig. ¿Sabes tanta poesía y no sabes quién es Cupido?*⁵³

Poté, co mu Oligides vysvětlí, že je to amor heroico, tedy heroická vášeň/láska, nevzdělaný Brumandilon mu odvětlí „Herrero?“ tedy „Kovář?“. Nezná totiž takového boha a udělal ze sebe hlupáka základní neznalostí. Oligides je následně překvapen, že zná tolik poezie, ale nezná boha lásky.

*Brum. A unos escolares oí estos nombres, pero nunca oí mentar á Cupido.*⁵⁴

V této promluvě se Brumandilon přiznává, že o Cupidovi nikdy neslyšel. Slyšel pouze někoho vyslovit toto jméno, ale netuší, kdo to je.

Do shrnutí této krátké kapitoly se hodí napsat, že tato ukázka Brumandilonovy neznalosti perfektně zapadá do příběhu. Není to pouze vychloubačný voják, ale díky základní neznalosti, kterou v tomto jednání ukázal jasně ukazuje, že za jeho silnými slovy není žádná vzdělanost a zkušenost.

Přehnaná přísahání věrnosti

Mimo Brumandilonovo vychloubání, zbabělé utíkání z boje a dalších ukazatelů o jeho charakteru, jsem se rozhodla ukázat i jeho potřebu chrabře přísahat Lisandrovi svou věrnost. Přisáhá pomstu každému, kdo mu ublíží a volí velmi silná slova.

*Brum. Señor, no pases más adelante, que juro á la serpentina vara de Aron y Moisés, si es para desafío, ó afrenta, ó matar alguno, ántes será hecho que mandado, que la muerte tengo por vida, en tanto que sea en tu servicio; cuanto más que éstas son mis misas y mis pasatiempos, porque cuanto trabajo es por el miedo á los cobardes la guerra, tanto placer es á los esforzados la continuacion de ella; no creo en quien me parió, si sueño puedo dormir que bien me sepa, si no hé con mi espada hecho riza de broqueles, ó harpado gestos, ó cortado miembros, ó he molido á palos los alguaciles; pues si esto me quieres, dime luégo las personas que te han enojado, que bien pueden doblar por ellos, y si no cumliere lo que prometo, el morir será la paga, que no es mala muerte la que el hombre muere haciendo lo que debe.*⁵⁵

---

⁵³ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977. s. 169

⁵⁴ *Ibid*, s. 169

⁵⁵ *Ibid*, s. 66-67

Brumandilon v této promluvě přísahá svou věrnost Lisandrovi, který mu slíbil velkou odměnu za jeho ochranu a pomoc. Přísahá, že pro něho i zabije, pokud to bude nutné. Dokud bude v jeho službě, splní každý jeho rozkaz. Z jeho silných slov zde můžeme mírně vycítit opravdovou náklonnost k Lisandrovi a touze pomoci mu v jeho plánech. Jsou to ale dosti možná opět prázdná slova, která volí pouze za účelem velké peněžní odměny. Dále zde popisuje, jakou vášní a koníčkem je pro něho plnit rozkazy v opravdové válce. Nabízí dokonce i svou smrt za to, pokud nebude schopen úkol splnit. Jeho slova zde působí velmi přesvědčivě.

Brum. Si las gracias de tan pujantes mercedes te hobiese de dar, ántes falleceria tiempo para decir que palabras para satisfacer; pero á las obras me remito, con las cuales adelante, como criado tuyo, entiendo servirte, que no en balde te he señalado por mi señor, pues tan en derredor miras mi provecho y honra, por ende, si más mandas dímelo, porque tan seguro puedes estar de mi servicio, que aunque la muerte se me ofrezca no la negaré.⁵⁶

Zde Brumandilon opět Lisandrovi slibuje, že je jeho věrný služebník, a že mu nezaplátí nadarmo. Pobouzí ho také k tomu, aby vyslovil jakékoli další přání, jelikož jeho službou si Lisandro může být naprosto jist. A to dokonce tak, že i kdyby po něm chtěl jeho vlastní smrt, neodmítne. Jsou to velmi přehnaná slova, kterým poblázněný Lisandro věří.

Jak jsme už výše zjistili, Brumandilonovým hlavním cílem je dostat štědrú odměnu, a proto můžeme mezi řádky vyčíst, že jeho přísahy jsou až přehnané, kvůli snaze zapůsobit, aby dostal ještě více zaplaceno.

Peníze na prvním místě

To, že peníze jsou pro Brumandilona primární záležitostí můžeme vidět po celou dobu příběhu. V kapitole, kde ukazují promluvy, ve kterých často Celestině vyhrožuje smrtí, když mu nedá podíl ze zisku, je to jasně vidět. Kromě vyhrožování však můžeme Brumandilonovu touhu po penězích shledat i v jiných promluvách.

---

⁵⁶ MUÑOZ, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977. s. 68-69

*Brum. Todo lo dexará y el tu negocio será el primero que despache, aunque otros del mesmo jaez en cantidad y calidad traia ya entre manos con adelantada paga.*⁵⁷

V této promluvě Brumandilon říká, že tento úkol, který mu Lisandro dal, pro něho bude primárním, i když by za jiné, stejně nebezpečné úkoly, dostal od pánů větší odměnu. Z této výpovědi lze jasně vyčíst, že Brumandilon žádá ještě větší odměnu, protože viděl, jak Lisandro nemá sebemenší problém zaplatit předem tak velkou odměnu. Myslím ale, že i kdyby dostal odměnu ještě vyšší, stejně by žádal více.

*Brum. Déxame el cargo, y agora vamos, pidiréle dos reales para comer, que seis que me dió estotra que tengo en la putería acabo de perder á los dados de un mal azar.*⁵⁸

Brumandilon chce svou částku a jít si na chvíli odpočinout. Dozvídáme se zde, že Brumandilon prohrává mnoho peněz v hazardních hrách, hlavně v kostkách. Rozhazování peněz rozhodně zapadá do charakteristiky fanfaróna.

Jak je vidět, Brumandilon s penězi neumí hospodařit a požaduje jich více pouze na to, aby je mohl všechny rozházet. Chce se jen cítit bohatý.

Hanlivost

Brumandilon je jedna z nejvíce vulgárně mluvících a nadávajících postav této hry. Má velmi výbušný charakter a mnohdy nechodí daleko pro slova, když je velmi rozčilený. Rozhodla jsem se ukázat alespoň dvě promluvy, kde se tato stránka Brumandilonovy postavy ukazuje.

*Brum. ¡Ah puta embaidora, alcahueta, hechicera!*⁵⁹

Například v této ukázce můžeme vidět, jak říká Celestině „Ty manipulativní děvko, kuplířko, čarodějnice!“. Volí tato slova proto, že je už velmi rozrušený nad jejím ustavičným odmítáním vyplatit mu jeho podíl.

*Brum. ¿No quieres callar, vieja, puta, deslenguada?*⁶⁰

---

⁵⁷ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s. 69

⁵⁸ Ibid, s. 163

⁵⁹ Ibid, s. 107

⁶⁰ Ibid, s. 228

Když se Celestina začne bránit a vymlouvat, Brumandilona její slova pobouří ještě více. Proto ji začne nadávat a zastrašovat sprostými slovy. „Nechceš sklapnout ty stará drzá děvko?“ Celestinu však ani tato slova nezastraší. Je pro ní pouze jako obtížný hmyz.

V situacích, kdy se Brumandilonova postava začne vzpouřet a sprostě nadávat, je u něho vždy Oligides, který celou situaci uklidní a přesvědčí Brumandilona, aby se uklidnil.

Výmluvy a ustrašená jednání

Kromě zbabělosti a prchání před bojem je další znak Brumandilonovy postavy to, jak se vymlouvá v určitých situacích, kdy se mu nechce přiznat, že má strach. Nezařadila jsem tyto promluvy do kapitoly, kde ukazují jeho zbabělost, protože v těchto promluvách se spíše vymlouvá a hledá důvody, aby nemusel uznat pravdu.

*Brum. No me la lleves, Oligides, sin que primero sea liberal para conmigo, que no lo he de ir á hurtar para comer, ni ménos me mantengo de rocío como cigarra, ó de viento como camaleon, basta que le hice merced de la vida por tu intercesion.*⁶¹

V této promluvě se Brumandilon vymlouvá, že nezabil Celestinu jen díky tomu, že Oligides zasáhl a uklidnil situaci. Ten mu totiž jeho odplatu vymluvil a uklidnil ho, když byl velmi rozzuřený. Brumandilon tak využil situace, aby se vymluvil, proč Celestinu opravdu nezabil.

Brum. Luégo, luégo, que doy filos rabiosos á mi espada carnícera en esta piedra, para que con un golpe haga lo que por muchos habia de hacer, la cual te digo que jamas se desenvainó que no hiciese riza espantosa en aquellos, que muy de gana no me daban la obediencia.

*Olig. Un espadero la afilará, que tú estragarás los filos.*⁶²

Když Lisandro a všichni jeho muži jdou v noci za Roselií, Oligides popohání Brumandilona, aby se tolik vzadu nezdržoval. Ten se však vymluví, že si musí nabrousit svůj meč o kamen, aby pak dokázal jedním úderem to, co jiní ne. Nechce se mu totiž být

---

⁶¹ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977 s.108-109

⁶² Ibid, s. 256

v čele skupiny a proto se zkouší vymluvit. Oligides mu však odpoví, že takto pouze otupí hrany.

*Brum. Por la emponzoñada Tesifone, si en eso mis dineros gastase, no me bastaria el tesoro de Venecia, segun las veces se embota en desafios y revueltas.*⁶³

Brumandilon se následně vymluví na to, že jeho meč otupí pouze výzvy či vzpoury. Je zde vidět, jak se brání postavit se nebezpečí tváří v tvář. Jak říká Lida de Malkiel, fanfarón nakonec vždy z boje uteče, nebo použije jakoukoli možnou výmluvu, aby se nedostal do konfliktu s někým, z koho má doopravdy strach.

V této kapitole jsme zjistili, že nejen je fanfarón zbabělec, ale také vždy najde výmluvu, aby nemusel do boje a stát v první linii.

---

⁶³ MUÑÓN, Sancho de. *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia)* ... Madrid: Akal, 1977. s. 256-257

Závěr

Na základě studie Lidy de Malkiel, jsem si jasně vymezila základní charakteristiku této postavy a mohla se pustit do podrobné analýzy chlubitivého vojáka, neboli fanfaróna.

Po řádném pochopení děje a všech postav vyskytujících se v této hře jsem byla schopna identifikovat postavu chlubitivého vojáka. Nebyly to pouze samotné výpovědi této postavy, podle kterých jsem postavu fanfaróna poznala, nýbrž to byly také reakce a odpovědi postav, které se vyskytovaly s fanfarónem ve stejném dění. Díky těmto ostatním postavám, které často s fanfarónem mluvily, či se dohadovaly, jsem byla schopna poznat skrytou ironii, výsměch a pohrdání vůči tomuto chlubitivému vojákovvi.

Ze začátku jsem se rovněž domnívala, že postavou fanfaróna by mohly ztvárňovat další tři postavy, a to Oligides, Beliseno, nebo Siro. Oligides a Siro jsou služebníky Lisandra a Beliseno je bratr krásné Roselie. Všichni tito muži dokázali bojovat s mečem a měli nepatrný úspěch u žen. V průběhu čtení jsem však nenacházela dostatek vodítek a znaků vychloubané povahy, a proto jsem se rozhodla nedělat podrobnou analýzu těchto postav. Každý z nich měl pouhý zlomek pravé fanfarónovy postavy.

Po přečtení této hry mi bylo okamžitě jasné, která z postav má typické fanfarónovy charakteristiky. Postava Brumandilona splňovala téměř okamžitě veškeré znaky, o kterých jsem se dočetla v článku Lidy de Malkiel. Splňoval vojenskou zkušenost, přehnané vychloubání o nejrůznějších dovednostech a činech, o kterých dosti možná lhal, zbabělost a prchání z boje, nebo také úspěch u žen. V celé hře jsem našla dostatek textových důkazů, že postava Brumandilona je právě ta, kterou jsem měla nalézt a zanalyzovat.

Brumandilon se ve hře vyskytoval téměř po celou dobu děje. V průběhu hry se dostal do různých situací, ve kterých se projevil jeho charakter a na základě jeho reakcí jsem byla schopna vypořádat jeho stinnou stránku a pravou osobnost. Jeho vychloubání bylo přehnaně směšné a zbabělost v boji ukazovala na velmi malý charakter. Přesto mám pocit, že postava Brumandilona byla pro tento děj klíčová a obohatil děj celé hry.

Resumen

El tema principal de mi tesis de licenciatura fue buscar y realizar un análisis detallado de un personaje fanfaron, o soldado jactancioso, de la obra Tragicomedia de Lisandro y Roselia de Sancho de Muñón.

En la parte teórica introductoria, primero describo cómo las autoridades definen el tipo de soldado presumido y cómo apareció este personaje en los tableros del escenario. Luego hay una breve descripción de todo el juego, donde describo la historia básica. La parte teórica que terminé identificando a esos personajes que al menos se sientan parcialmente en la figura de un soldado jactancioso.

Basado en el estudio de Lida de Malkiel, he definido claramente las características básicas de este personaje y podría llevar a cabo un análisis detallado del soldado jactancioso, o fanfarrón. El personaje de Brumandillon conoció casi de inmediato todas las características que leí en un artículo de Lida de Malkiel. Tenía una experiencia militar, alardear exageradamente sobre diversas habilidades y acciones, cobardía y huir del combate, o el éxito para las mujeres. A lo largo del juego, encontré muchas pruebas textuales de que el personaje de Brumandillon era el que debía encontrar y analizar.

En la parte práctica, procedí de tal manera que cada característica específica tiene su propio capítulo, donde presento los ejemplos más espectaculares de esa característica y luego hago un breve resumen del soldado que se jacta.

Bibliografie

1. LIDA DE MALKIEL, María Rosa: *El fanfarrón en el teatro del Renacimiento* en Estudios de Literatura española y comparada. Buenos Aires: Universitaria, 1958 s. 268-291.
2. MUÑÓN, Sancho de.: *La tercera Celestina: (Tragicomedia de Lisandro y Roselia) ...* Madrid: Akal, 1977.
3. BOUGHNER, Daniel C.: *The Braggart in Italian Renaissance Comedy*: PMLA 58 (1), p. 42-83, 1943.
4. BOUGHNER, Daniel C.: *The Braggart in Renaissance Comedy. A Study in Comparative drama from Aristoteles to Shakespeare*: Minneapolis, The University of Minnesota Press., 1954.
5. CRAWFORD, J. P. Wickersham: *The Braggart Soldier and the Rufián in the Spanish Drama of the Sixteenth Century*, Romanic Review 2, p. 186-208, 1911.
6. LIDA DE MALKIEL, María Rosa: *La originalidad artística de La Celestina*. Buenos Aires: EUDEBA, 1962.